

بررسی ارتباط پلیمورفیسم ژن‌های CXCR4 و CXCL12 با استعداد ابتلا به رتینوپاتی دیابتی تکثیرشونده در بیماران دیابتی

صبا غریبی^{۱,۲}، شیوا آقایی^۳، انسیه شهوازیان^۳، محمدباقر محمودی^۴، محمدحسین سهامی‌فرد^۱، پریسا کلاهدوز^۱، احسان فراشاھی بزد^{*۳}

مقاله پژوهشی

مقدمه: بیماران مبتلا به دیابت مستعد پیشروی عوارض مرتبط با شبکیه هستند. تاکنون چندین ژن در ارتباط با پیشروی رتینوپاتی گزارش شده است که گروهی از این ژن‌ها، ژن‌های درگیر در رگزایی هستند. ژن‌های CXCR4 و CXCL12 از جمله مهمترین ژن‌ها در این مسیر هستند که کمتر مورد مطالعه و بررسی قرار گرفته‌اند. هدف این مطالعه تعیین ارتباط میان پلیمورفیسم ژن‌های CXCL12 (rs2228014 و rs1801157) و CXCR4 (rs2228014 و rs1801157) با ابتلا به رتینوپاتی دیابتی تکثیرشونده در جمعیت بزد می‌باشد.

روش بررسی: در مطالعه مورد-شاهدی حاضر پلیمورفیسم‌های rs2228014 و rs1801157 در میان ۱۰۳ بیمار مبتلا به دیابت در قالب دو گروه مورد و شاهد مورد بررسی قرار گرفت. در این مطالعه، گروه شاهد شامل ۴۹ بیمار مبتلا به دیابت بوده که عرضه رتینوپاتی را نشان نداده‌اند و گروه مورد از ۵۴ بیمار دیابتی دارای عارضه رتینوپاتی تکثیر شونده تشکیل شده است. تعیین ژنوتیپ پلیمورفیسم ۱۶ ARMS-PCR با استفاده از روش ARMS-PCR و واریانت rs2228014 به روش RFLP-PCR صورت گرفت. به منظور تحلیل آماری داده‌ها از نرم‌افزار SPSS version 16 و آزمون کای-دو استفاده گردید.

نتایج: مدل های ژنتیکی مربوط به پلیمورفیسم‌های rs2228014 و rs1801157 در بیماران مبتلا به رتینوپاتی دیابتی تکثیرشونده در مقایسه با گروه کنترل، اختلاف معناداری از لحاظ آماری نشان نداد ($P > 0.05$).

نتیجه‌گیری: این مطالعه ارتباط معناداری میان پلیمورفیسم‌های rs2228014 و rs1801157 و ریسک ابتلا به رتینوپاتی دیابتی تکثیرشونده نشان نداد. ارزیابی این پلیمورفیسم‌ها در جمعیت‌های مختلف و گستره‌تر به منظور کسب نتایج دقیق‌تر پیشنهاد می‌گردد.

واژه‌های کلیدی: رتینوپاتی دیابتی تکثیر شونده، پلیمورفیسم، CXCR4، CXCL12

ارجاع: غریبی صبا، آقایی شیوا، شهوازیان انسیه، محمودی محمد باقر، سهامی فرد محمد حسین، کلاهدوز پریسا، فراشاھی بزد احسان. بررسی ارتباط پلیمورفیسم ژن‌های CXCR4 و CXCL12 با استعداد ابتلا به رتینوپاتی دیابتی تکثیرشونده در بیماران دیابتی. مجله علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی بزد ۱۴۰۱؛ (۷) ۴۱-۴۲؛ ۳۰: ۵۰۳۲-۴۱.

۱- گروه ژنتیک پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوقی بزد، بزد، ایران.

۲- مرکز تحقیقات دیابت بزد، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوقی بزد، بزد، ایران.

۳- مرکز تحقیقات بیولوژی سلول‌های بنیادی، پژوهشکده علوم تولیدمثل، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوقی بزد، بزد، ایران.

۴- بخش تحقیق و توسعه، شرکت فناوری روزه، بزد، ایران.

* (نویسنده مسئول؛ تلفن: ۰۹۱۳۲۵۸۳۰۵۶، پست الکترونیکی: ehsanfarashahi@gmail.com)، صندوق پستی: ۸۹۱۶۸۷۷۳۹۱

آسیب رگی باعث تولید hypoxia Induced Factor (HIF-1) شده که آن نیز به نوبه خود باعث تولید SDF-1، vascular endothelial growth factor (VEGF) CXC motif (CXCR4) و Stromal Derived Factor 1) مولکول های اصلی رگزایی بوده و باعث افزایش تولید CXCR4 chemokine receptor 4 می شود (۹-۱۲). VEGF با همکاری اندوستاتین و PF4 عمل کرده و باعث رگزایی و نشت دیواره رگ ها می شود. دو فاکتور اصلی رگزایی VEGF و SDF1 (CXCL12) در فرایند رگزایی رتینوپاتی نقش بهسزایی ایفا می کنند. ژن CXCL12 بر روی کروموزوم ۱۰ قرار داشته و دارای ۴ ایزوفرم با نام های SDF1 α , SDF1 β , SDF1 γ و SDF1 δ است. گیرنده CXCR4، CXCL12 می باشد که ژن آن بر روی کروموزوم ۲ قرار دارد و پروتئین عرض غشایی است و در سطح سلول قرار می گیرد (۱۵-۱۷). در این مطالعه با توجه به نقش کلیدی ژن های CXCL12 و CXCR4 در پاتوژن بیماری رتینوپاتی دیابتی، ارتباط پلی مورفیسم های موجود در ژن های CXCR4 (rs1801157) و CXCL12 G801A (rs2228014) با بیماری رتینوپاتی دیابتی در جمعیت ایرانی ارزیابی می شود.

روش بررسی

DNA جمع آوری نمونه و استخراج

در مطالعه مورد شاهدی حاضر پلی مورفیسم های در مطالعه rs1801157 و rs2228014 در میان ۱۰۳ بیمار مبتلا به دیابت مراجعه کننده به مرکز تحقیقات دیابت یزد مورد بررسی قرار گرفت. در این مطالعه، گروه شاهد شامل ۴۹ بیمار مبتلا به دیابت که با گذشت بیش از ۲۰ سال از ابتلا به این بیماری هنوز عارضه رتینوپاتی را نشان نداده اند و گروه مورد ۵۴ بیمار دیابتی هستند که با توجه به مدت کمتر از ۱۵ سال ابتلا به این بیماری عارضه رتینوپاتی تکثیر شونده را نشان داده اند. تشخیص عارضه رتینوپاتی و دسترسی به سوابق بیماران با توجه به نظر متخصص چشم پزشک و آنژیوگرافی فلوئورسین از

مقدمه

دیابت شیرین یک بیماری متابولیک مزمن بوده که با سطح بالای گلوكز در خون شناخته می شود و به علت ترشح ناکافی انسولین یا عدم حساسیت به آن ایجاد می شود. تقریباً ۴٪ این میزان در سال ۲۰۲۵ به ۵٪ بررسد. بیماران دیابتی مشکلات عروقی متنوعی نظیر آترو اسکلروزیس، نفروپاتی، نوروپاتی و رتینوپاتی را تجربه کرده و به خاطر فراوانی بالای دیابت این اختلالات جزو مشکلات مهم سلامت عموم در نظر گرفته می شوند (۱,۲). بیشتر بیماران دیابتی به ویژه افرادی که کنترل ضعیف قند خون دارند دچار رتینوپاتی دیابتی شده و مهم ترین عامل کوری بین افراد ۲۰ تا ۷۴ سال می باشد. این عارضه که با افزایش نفوذ پذیری رگ، افزایش ایسکمی، رگزایی و التهاب نسبی همراه است و تقریباً تمام افراد مبتلا به دیابت نوع ۱ و بیش از ۶۰٪ افراد مبتلا به دیابت نوع ۲ را در دو دهه ابتدای ابتلا به بیماری در گیر می کند (۳-۶). نقش فاکتورهای ژنتیکی در پیامدهای ثانویه دیابت شناخته شده و وراثت پذیری رتینوپاتی دیابتی بین ۲۵ تا ۵۰ درصد تخمین زده شده است. رتینوپاتی دیابتی می تواند به دو گروه تکثیری و غیر تکثیری تقسیم شود (۶). ابتدایی ترین علائم رتینوپاتی غیر تکثیری میکروآنوریسم (اتساع عروق) و خونریزی شبکیه است. پس از آن عدم خونرسانی پیشرونده مویرگ ها با ایجاد لکه های سفید داخل شبکیه و ناهنجاری های ریز عروقی داخل شبکیه همراه شده و بدین ترتیب رتینوپاتی دیابتی تکثیری با وقوع ایسکمی بیشتر در شبکیه رخ می دهد. این عارضه با رشد رگ های جدید بر روی سطح شبکیه یا صفحه بینایی شناسایی می شود. این رگ های غیر طبیعی ممکن است خونریزی کرده و باعث هموراژ رجاجیه، در پس آن فیبروز و در نهایت جداسازی انقباضی شبکیه شوند (۷). رشد پاتولوژیک رگ های خونی جدید در بیماری های نیوسکولار چشمی مانند رتینوپاتی تکثیری یک عارضه مشترک است که در نهایت باعث از بین رفتن دید می شود (۸). اساس بیماری رتینوپاتی دیابتی تکثیری بر پایه آسیب به رگ و رگزایی جدید می باشد و هایپوکسی کاذب و

صورت گرفت (Cinnagen, Tehran, Iran). تکثیر در ۳۲ سیکل و سیکل سه مرحله‌ای شامل دمای ۹۴ سانتی‌گراد به مدت ۳۰ ثانیه، ۶۳ درجه سانتی‌گراد به مدت یک دقیقه و ۷۲ درجه سانتی‌گراد به مدت ۳۰ ثانیه انجام شد. دناتوراسیون اولیه به مدت پنج دقیقه در ۹۴ درجه سانتی‌گراد و طویل‌سازی نهایی به مدت پنج دقیقه در ۷۲ درجه سانتی‌گراد صورت گرفت. سپس محصول‌های PCR توسط آنزیم HpaII تحت هضم آنزیمی قرار گرفتند. واکنش هضم آنزیمی شامل محصول PCR، یک واحد آنزیم، بافر 10xB و آب مقطر استریل در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد به مدت حدود سه ساعت انجام گرفت. قطعات حاصل از هضم آنزیمی بر روی ژل آگاروز یک درصد، تفکیک و مورد بررسی قرار گرفت. برای افراد دارای ژنتیپ TT یک قطعه ۵۹۴ جفت‌بازی و افراد دارای ژنتیپ CC دو قطعه ۳۳۳ و ۲۶۱ جفت‌بازی و افراد با ژنتیپ TC سه قطعه به طول ۵۹۴، ۳۳۳ و ۲۶۱ جفت‌باز بر روی ژل مشاهده شد. برای تایید یافته‌های تعیین ژنتیپ، ۱۰ درصد از نمونه‌ها تعیین توالی‌یابی گردید.

تجزیه و تحلیل آماری

به منظور تحلیل آماری داده‌ها از نرم‌افزار SPSS version 16 استفاده گردید. برای بررسی تعادل هاردی-وانبرگ و مدل‌های ژنتیکی (آللی، هوموزیگوت، هتروزیگوت، غالب و مغلوب) این دو پلی‌مورفیسم از آزمون خی دو و فیشر استفاده و شانس ابتلا و فاصله اطمینان محاسبه گردید و همچنین $P < 0.05$ به عنوان سطح معناداری داده‌ها در نظر گرفته شد.

ملاحظات اخلاقی

پروپوزال این تحقیق توسط دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوqi بیزد تکمیل شده است (کد اخلاقی IR.SSU.MEDICINE.REC1393.111566).

نتایج

پلی‌مورفیسم rs2228014 از زن CXCR4

از میان ۱۰۳ بیمار وارد شده به مطالعه، ۵۵ بیمار مرد و ۴۸ بیمار زن بوده که میانگین سنی آنها به ترتیب $61 \pm 1/1$ و $58/8 \pm 1/4$ می‌باشد.

شبکیه چشم صورت گرفته است. پس از اعلام توضیحات لازم به بیماران، آگاهی دادن در رابطه با هدف مطالعه و کسب رضایتname، میزان ۵ سی‌سی خون وریدی طبق دستورالعمل کمیته اخلاق پزشکی از آن‌ها دریافت گردید. مراحل بعدی مطالعه پس از همسان‌سازی هر دو گروه بر اساس سن، جنسیت و مدت ابتلا به دیابت انجام گرفت. افراد دیابتی فاقد PDR به مدت بیش از ۲۰ سال به دیابت مبتلا بوده و افراد دیابتی مبتلا به رتینوپاتی کمتر از ۱۵ سال از ابتلا به دیابت آنها سپری شده بود. DNA زنومی با استفاده از کیت استخراج DNA زنومی و بر bioneer، اساس دستورالعمل تولیدکننده استخراج شد (Daejeon, Korea). خلوص و کیفیت نمونه‌های DNA نیز با استفاده از نانودرایپ اسپکتروفوتومتر ۲۰۰۰ و ژل الکتروفورز بررسی گردید (Thermo Scientific MA USA).

تعیین ژنتیپ به روش ARMS-PCR

در این مطالعه برای بررسی پلی‌مورفیسم rs2228014 از تکنیک ARMS-PCR استفاده و پرایمرهای مورد نیاز با استفاده از نرم‌افزار پرایمر ۳ طراحی گردید (18). برای انجام این تکنیک دو آنالیز PCR با استفاده از یک DNA الگو در دو ویال جداگانه که یکی از آن‌ها حاوی پرایمر طبیعی و دیگری حاوی پرایمر جهش یافته بود، انجام گرفت (جدول ۱). در هر واکنش پرایمرهای مشترک به همراه یکی از دو پرایمر اختصاصی آلل مورد استفاده قرار گرفت و محصول حاصل از تکنیک-PCR ARMS بر روی ژل آگارز مشاهده شد. تکثیر تحت شرایط دناتوراسیون ابتدایی به مدت پنج دقیقه و سیکل سه مرحله‌ای شامل دناتوراسیون به مدت ۱۵ ثانیه، آنلینگ ۲۰ ثانیه و طویل سازی به مدت ۳۰ ثانیه در ۳۵ تکرار انجام شد و در پایان طویل‌سازی نهایی به مدت پنج دقیقه صورت گرفت.

تعیین ژنتیپ به روش RFLP-PCR

در این مطالعه جهت بررسی پلی‌مورفیسم rs1801157 از یک جفت پرایمر رفت و پرایمر برگشت استفاده گردید (جدول ۱). واکنش PCR در حجم ۲۰ میکرولیتر شامل DNA با غلظت ng ۱۰۰ نانوگرم بر میکرولیتر، پرایمرها با غلظت یک پیکومول بر میکرو لیتر و مستر میکس حاوی Taq polymerase

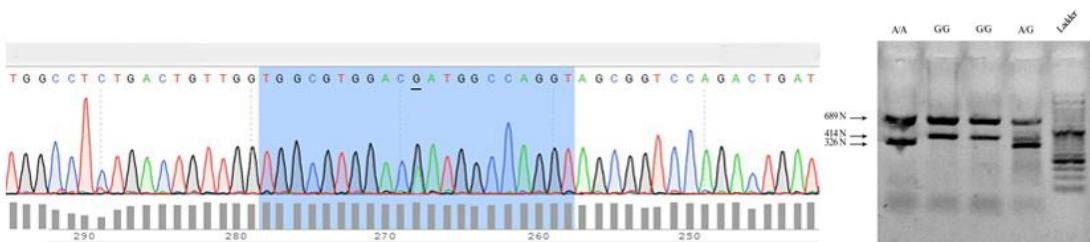
CXCL12 rs1801157 از ژن

پلیمورفیسم rs1801157 واقع در ژن *CXCL12* دارای دو پلیمورفیسم rs1801157 واقع در ژن *CXCL12* دارای دو واریانت C و T بوده که آلل حاوی واریانت T به میزان کمتری در جمعیت مشاهده شده است. محصولات هضم آنزیمی محصول PCR با طول ۵۴۵ نوکلئوتیدی در صورت حضور آلل C در محل پلیمورفیسم ایجاد برش توسط آنزیم *HpaII* و به وجود آمدن دو قطعه ۳۳۱ و ۲۱۴ نوکلئوتیدی خواهد بود و در صورت حضور آلل T با توجه به عدم امکان هضم توسط آنزیم، Error! Reference source not found. محصول ۵۴۵ نوکلئوتیدی دستخورده باقی میماند (Error! Reference source not found). تفاوت توزیع ژنتیکی میان Error! Reference source not found. (source not found) که این تفاوت‌ها از لحاظ آماری معنادار نبود ($P=0.14$). همچنین آنالیز مدل‌های ژنتیکی برای این پلیمورفیسم صورت گرفت که تنها مدل آللی میان پلیمورفیسم rs1801157 و بیماری PDR تفاوت معناداری Error! Reference source not found. (Error! Reference source not found). همچنین در گروه کنترل تعادل هاردی-واینبرگ مورد بررسی گرفت که نتایج عدم تعادل را در این گروه نشان داد.

پلیمورفیسم rs2228014 واقع در ژن *CXCR4* دارای دو واریانت A و G بوده که آلل حاوی واریانت A به میزان کمتری در جمعیت‌های بررسی شده مشاهده شده است. محصولات PCR با روش ژنتایپینگ Tetra-primer ARMS شامل ۳۲۶ نوکلئوتیدی در صورت حضور آلل G و قطعه ۶۸۹ نوکلئوتیدی نوکلئوتیدی در صورت حضور آلل A و محصول PCR با روش ژنتایپینگ کنترل داخلی بود (شکل ۲). فراوانی ژنتیکی این پلیمورفیسم در دو جمعیت مورد و شاهد تفاوت‌هایی را نشان داد که این تفاوت‌ها از لحاظ آماری معنادار نبود ($P=0.47$). از سوی دیگر ارتباط پلیمورفیسم rs2228014 و بیماری PDR در مدل‌های ژنتیکی مختلف نظیر آللی ($P=0.06$), هتروزیگوت ($P=0.99$), غالب ($P=0.82$) و مغلوب ($P=0.63$) مورد ارزیابی قرار گرفت که مقادیر یافت شده از نظر آماری معنادار نبود (Error! Reference source not found). همچنین ارزیابی صورت گرفته در گروه کنترل عدم تعادل هاردی-واینبرگ را در این گروه نشان داد.

جدول ۱: پرایمرهای طراحی شده به منظور بررسی پلیمورفیسم‌های rs2228014 و rs1801157

		پلیمورفیسم ژن	توالی	روش	محصول
CXCR4	rs2228014	Outer F.	5'-AAATCTCCTGCCACCACATCTACTCCATCA-3'		
		Outer R.	5'-CAGGAGGATGAAGGAGTCGATGCTGA-3'	OF+OR=۶۸۹	
		Inner F. (G allele)	5'-TCATCAGTCTGGACCGCTACCTGGCCCTC-3'	ARMS PCR	IF+OR=۴۱۴
		Inner R. (A allele)	5'-GCCTCTGACTGTTGGTGGCGTGGCCA-3'		OF+IR=۳۲۶
CXCL12	rs1801157	Forward	5'-GGGTTTGATTCTCTGAGCTGTG-3'	PCR-RFLP	۵۴۵
		Reverse	5'-AGGACGCTGGCTTGAACA-3'		۳۳۱+۲۱۴

شکل ۱: تصویر فوق تعیین توالی محصول PCR مرتبط با پلیمورفیسم rs2228014 و توالی اطراف آن و نتایج تکثیر با پرایمرهای اختصاصی طراحی شده برای آلهای G و A پلیمورفیسم rs2228014 ژن CXCR4 را نشان می‌دهد. قطعه حاصل از تکثیر با پرایم اختصاصی آلل A قطعه ۳۲۶ نوکلئوتیدی را ایجاد می‌کند و آلل G قطعه ۴۱۴ نوکلئوتیدی را تکثیر می‌کند. تست به صورت Tetra-Primers ARMS با همراهی دو پرایم خارجی و به صورت دو لوله ای انجام گرفته است.

جدول ۲: مقایسه فراوانی‌های ژنتیکی پلیمورفیسم rs2228014 در بیماران مبتلا به رتینوپاتی دیابتی تکثیر شونده و گروه شاهد

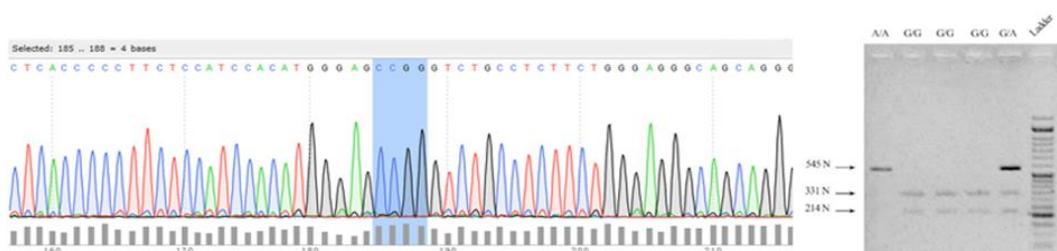
معناداری تفاوت	جمع	ژنوتیپ AA	ژنوتیپ GA	ژنوتیپ GG	
	۴۹	(٪۱۸/۴) ۹	(٪۰) ۰	(٪۱/۶) ۴۰	گروه مورد
P=۰/۴۷	۵۴	(٪۱۴/۸) ۸	(٪۱/۹) ۱	(٪۳/۳) ۴۵	گروه شاهد
	۱۰۳	(٪۱۶/۵) ۱۷	(٪۱) ۱	(٪۲/۵) ۸۵	جمع

آزمون کای-دو به منظور آنالیز آماری استفاده و مقدار P کمتر از ۰/۰۵ به عنوان معناداری در نظر گرفته شده است.

جدول ۳: مدل های ژنتیکی پلیمورفیسم rs2228014 و ارتباط آنها با بیماری رتینوپاتی دیابتی تکثیر شونده

معناداری تفاوت	فاصله اطمینان ۹۵٪ حد بالا	شанс ابتلا حد پایین	rs2228014
۰/۰۶	۲/۴۹	۰/۵۸	A vs. G (الی)
۰/۶۹	۳/۵۹	۰/۴۵	AA vs. GG (هموزیگوت)
۰/۹۹	۱/۰۷	۰/۹۸	GA vs. GG (هتروزیگوت)
۰/۸۲	۳/۱۱	۰/۴۱	AA+GA vs. GG (غالب)
۰/۶۳	۳/۶۷	۰/۴۶	AA vs. GG+GA (مغلوب)

*آزمون فیشر به منظور آنالیز آماری استفاده و مقدار P کمتر از ۰/۰۵ به عنوان معناداری در نظر گرفته شده است.

شکل ۲: تصویر فوق تعیین توالی و نتایج تکثیر با پرایمرهای اختصاصی طراحی شده برای آلل های C و T پلیمورفیسم rs1801157 ژن CXCL12 را نشان می‌دهد. محصولات هضم آنزیمی PCR با طول ۵۴۵ نوکلئوتیدی در صورت حضور آلل C در محل پلیمورفیسم ایجاد برش توسط آنزیم HpaII و به وجود آمدن دو قطعه ۳۳۱ و ۲۱۴ نوکلئوتیدی خواهد بود و در صورت حضور آلل T با توجه به عدم امکان هضم توسط آنزیم، محصول ۵۴۵ نوکلئوتیدی دست‌نخورده باقی می‌ماند.

جدول ۴: مقایسه فراوانی‌های ژنتیکی پلی‌مورفیسم rs1801157 در بیماران مبتلا به رتینوپاتی دیابتی تکثیر شونده و گروه شاهد

		معناداری تفاوت		جمع	ژنوتیپ TT	ژنوتیپ CT	ژنوتیپ CC	گروه مورد
		۴۹	(٪۲۲/۴)۱۱		(٪۲۲/۴)۱۱	(٪۵۵/۱)۲۷		گروه شاهد
$P=0.14$		۵۷	(٪۸/۸)۵		(٪۲۴/۶)۱۴	(٪۶۶/۷)۳۸		
		۱۰۶	(٪۱۵/۱)۱۶		(٪۲۳/۶)۲۵	(٪۶۱/۳)۶۵		جمع

* آزمون کای-دو به منظور آنالیز آماری استفاده و مقدار P کمتر از ۰/۰۵ به عنوان معناداری در نظر گرفته شده است.

جدول ۵: مدل‌های ژنتیکی پلی‌مورفیسم rs1801157 و ارتباط آن‌ها با بیماری رتینوپاتی دیابتی تکثیر شونده

پلی‌مورفیسم rs1801157	شانس ابتلا	فاصله اطمینان ۹۵%	معناداری تفاوت	حد بالا	حد پایین
T vs. C (اللی)	۱/۹۰	۰/۰۴	۳/۵۲	۰/۰۴	۰/۰۴
TT vs. CC (هموزیگوت)	۳/۱۰	۰/۰۶	۹/۹۴	۰/۰۶	۰/۰۶
CT vs. CC (هتروزیگوت)	۱/۱۱	۰/۰۳	۲/۸۱	۰/۰۳	۰/۰۳
TT+CT vs. CC (غالب)	۱/۶۳	۰/۰۲	۳/۵۸	۰/۰۲	۰/۰۲
TT vs. CC+CT (مغلوب)	۳/۰۱	۰/۰۶	۹/۳۸	۰/۰۶	۰/۰۶

* آزمون فیشر به منظور آنالیز آماری استفاده و مقدار P کمتر از ۰/۰۵ به عنوان معناداری در نظر گرفته شده است.

الای امتاستاز لنفاوی ارتباط داشته باشد. همچنین در مطالعه‌ای که بر روی بیماران مبتلا به لوسومی میلووید حاد صورت گرفته، توزیع ژنتیکی CT و CT+CC واریانت rs2228014 به میزان معناداری در بیماران مبتلا به لوسومی میلووید حاد در مقایسه با گروه کنترل افزایش نشان داد (۲۱)، و همچنین در مطالعه‌ای به منظور بررسی ارتباط واریانت rs2228014 و سرطان ریه، این پلی‌مورفیسم به عنوان ریسک فاکتور احتمالی برای ابتلا به سرطان ریه گزارش گردید (۲۲). در مطالعه حاضر ارتباط معناداری میان پلی‌مورفیسم rs2228014 و استعداد ابتلا به رتینوپاتی دیابتی تکثیری مشاهده نشد و جستجوهای صورت گرفته در پایگاه‌های مختلف نشان داد تا کنون مطالعه‌ای مبتنی بر بررسی ارتباط این پلی‌مورفیسم و بیماری رتینوپاتی دیابتی نگرفته و از این روی مقایسه نتایج این مطالعه با سایر مطالعات در این زمینه محدود نمی‌باشد. لذا پیشنهاد می‌گردد این نوع مطالعه در جمعیت‌های مختلف و با حجم نمونه بالاتر صورت بگیرد تا اطلاعات وسیعتری و قابل اعتمادتری در این زمینه حاصل شود. همچنین مطالعات مختلفی در زمینه ارتباط پلی‌مورفیسم rs1801157 واقع در ژن CXCL12 و استعداد ابتلا به دیابت صورت گرفته است. مطالعه مورد-شاهدی صورت گرفته بر روی

بحث

هدف اصلی مطالعه حاضر تعیین ارتباط پلی‌مورفیسم‌های rs2228014 و rs1801157 (واقع در ژن‌های دخیل در CXCR4 و CXCL12) با استعداد ابتلا به بیماری رتینوپاتی دیابتی تکثیری بود. جهت رسیدن به این هدف مطالعه فوق بر اساس بررسی فراوانی‌های آلی و ژنتیکی پلی‌مورفیسم‌های مورد نظر در گروه‌های مورد، در مقایسه با گروه‌های کنترل صورت گرفت. مطالعات متعددی در زمینه ارتباط پلی‌مورفیسم rs2228014 و انواع بیماری‌ها صورت گرفته است. در مطالعه کین و همکاران ارتباط این پلی‌مورفیسم و ابتلا به کارسینومای هپاتوسلولار بررسی و ژنتیک‌های CC/CT به عنوان ریسک فاکتورهای افزایش دهنده ابتلا به کارسینومای هپاتوسلولار گزارش شده‌اند (۱۹). علاوه بر این، بر اساس rs2228014 و بیماری دمانس صورت گرفته، نتایج نشان داده است که وجود آلل T می‌تواند ریسک ابتلا به دمانس را کاهش دهد (۲۰). همچنین حضور آلل T از ژن CXCR4 در بیماران مبتلا به سرطان دهان می‌تواند با گسترش مراحل سه و چهار سرطان و

نشان داده تاکنون مطالعه‌ای به منظور بررسی نقش این واریانت بر میزان استعداد ابتلا به رتینوپاتی دیابتی در جمعیت ایرانی صورت نگرفته است.

نتیجه‌گیری

مطالعه حاضر ارتباط معناداری میان پلیمورفیسم‌های rs2228014 و rs1801157 و ریسک ابتلا به رتینوپاتی دیابتی تکثیرشونده نشان نداد. ارزیابی این پلیمورفیسم‌ها در جمعیت‌های مختلف و گسترده‌تر به منظور کسب نتایج دقیق‌تر پیشنهاد می‌گردد.

سپاس‌گزاری

مطالعه حاضر طرح تحقیقاتی مصوب در مرکز دیابت (دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد) با کد مصوب ۳۰۵۷ می‌باشد. از همکارانمان در مرکز دیابت به خاطر کمک‌های فنی و عملیاتی ایشان کمال تشکر را داریم.

حامي مالي: دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد، مرکز تحقیقات دیابت یزد
تعارض در منافع: وجود ندارد.

یک جمعیت ایرانی عدم ارتباط بین این واریانت و دیابت میلیتوس را گزارش نموده (۲۳) همچنان مطالعه بر روی جمعیت هندی، نقش محافظتی آلل A این پلیمورفیسم را در برابر دیابت میلیتوس گزارش کرد (۲۴) علاوه بر این مطالعه صورت گرفته توسط ریزوی و همکاران نیز همراهی معنادار این واریانت با دیابت نوع دو را نشان داد و برای آلل A نقش محافظتی در برابر خطر ابتلا به دیابت نوع دو گزارش گردید (۲۵) در حالیکه مطالعه کیانگزو و همکاران بر روی جمعیت چینی ارتباط معناداری میان این پلیمورفیسم و دیابت نوع دو نشان نداد (۲۶). ژنتوتایپ AA پلیمورفیسم rs1801157 به میزان چشمگیری در مبتلایان به کارسینومای کلیه مشاهده شده و میزان بقا در این بیماران در مقایسه با بیماران حامل ژنتوتایپ GG و GA پایین‌تر گزارش شده است (۲۷). تفاوت معناداری در توزیع ژنتوتایپ‌های این واریانت در میان بیماران مبتلا به سرطان پروستات و افراد کنترل مشاهده نشده ولی فراوانی ژنتوتایپ AA در بیماران مبتلا به سرطان پروستات با متاستاز استخوانی در مقایسه با بیماران فاقد متاستاز، به میزان چشمگیری افزایش یافته است (۲۸). جستجوهای صورت گرفته

References:

- 1-Nabi SA, Kasetti RB, Sirasanagandla S, Tilak TK, Kumar MV, Rao CA. *Antidiabetic and Antihyperlipidemic Activity of Piper Longum Root Aqueous Extract in STZ Induced Diabetic Rats*. BMC Complement Altern Med 2013; 13(1): 37.
- 2-Doria A. *Genetics of Diabetes Complications*. Curr Diab Rep 2010; 10(6): 467-75.
- 3-Adamis A. *Is Diabetic Retinopathy an Inflammatory Disease?* Br J Ophthalmol 2002; 86(4): 363-5.
- 4-Awata T, Inoue K, Kurihara S, Ohkubo T, Watanabe M, Inukai K, et al. *A Common Polymorphism in the 5'-Untranslated Region of the VEGF Gene is Associated with Diabetic Retinopathy in Type 2 Diabetes*. Diabetes 2002; 51(5): 1635-9.
- 5-Fong DS, Aiello L, Gardner TW, King GL, Blankenship G, Cavallerano JD, et al. *Retinopathy in Diabetes*. Diabetes Care 2004; 27 Suppl 1(suppl 1): S84-7.
- 6-Doria A. *Genetics of Diabetes Complications*. Curr Diabet Rep 2010; 10(6): 467-75.
- 7-Mohamed Q, Gillies MC, Wong TY. *Management of Diabetic Retinopathy: A Systematic Review*. JAMA 2007; 298(8): 902-16.

- 8-Watanabe D, Suzuma K, Matsui S, Kurimoto M, Kiryu J, Kita M, et al. *Erythropoietin as a Retinal Angiogenic Factor in Proliferative Diabetic Retinopathy*. New Engl J Medicine 2005; 353(8): 782-92.
- 9-Ceradini DJ, Kulkarni AR, Callaghan MJ, Tepper OM, Bastidas N, Kleinman ME, et al. *Progenitor Cell Trafficking is Regulated by Hypoxic Gradients Through HIF-1 Induction of SDF-1*. Nat Med 2004; 10(8): 858-64.
- 10-Pugh CW, Ratcliffe PJ. *Regulation of Angiogenesis by Hypoxia: Role of the HIF System*. Nat Med 2003; 9(6): 677-84.
- 11-Williamson JR, Chang K, Frangos M, Hasan KS, Ido Y, Kawamura T, et al. *Hyperglycemic Pseudohypoxia and Diabetic Complications*. Diabetes 1993; 42(6): 801-13.
- 12-Zagzag D, Lukyanov Y, Lan L, Ali MA, Esencay M, Mendez O, et al. *Hypoxia-Inducible Factor 1 and VEGF Upregulate CXCR4 in Glioblastoma: Implications for Angiogenesis and Glioma Cell Invasion*. Lab Invest 2006; 86(12): 1221-32.
- 13-Kijowski J, Baj-Krzyworzeka M, Majka M, Reca R, Marquez LA, Christofidou-Solomidou M, et al. *The SDF-1- CXCR4 Axis Stimulates VEGF Secretion and Activates Integrins but Does Not Affect Proliferation and Survival in Lymphohematopoietic Cells*. Stem Cells 2001; 19(5): 453-66.
- 14-Zagzag D, Lukyanov Y, Lan L, Ali MA, Esencay M, Mendez O, et al. *Hypoxia-Inducible Factor 1 and VEGF Upregulate CXCR4 in*
- Glioblastoma: Implications for Angiogenesis and Glioma Cell Invasion*. Laboratory Investigation 2006; 86(12): 1221-32.
- 15-Liao YC, Lin HF, Rundek T, Cheng R, Guo YC, Sacco RL, et al. *Segment-Specific Genetic Effects on Carotid Intima-Media Thickness: The Northern Manhattan Study*. Stroke 2008; 39(12): 3159-65.
- 16-Yoshida S, Yoshida A, Ishibashi T, Elner SG, Elner VM. *Role of MCP-1 and MIP-1 in Retinal Neovascularization during Postischemic Inflammation in a Mouse Model of Retinal Neovascularization*. J Leuk Biol 2003; 73(1): 137-44.
- 17-Crawford TN, Alfaro I, Kerrison JB, Jablon EP. *Diabetic Retinopathy and Angiogenesis*. Current Diabetes Reviews 2009; 5(1): 8-13.
- 18-Untergasser A, Cutcutache I, Koressaar T, Ye J, Faircloth BC, Remm M, et al. *Primer3--New Capabilities and Interfaces*. Nucleic Acids Res 2012; 40(15): 115.
- 19-Qin LF, Qin JM, Zhang JQ, Lv XP, Huang LY, Wang JJ. *CXCL12 and CXCR4 Polymorphisms and Expressions in Peripheral Blood from Patients of Hepatocellular Carcinoma*. Future oncol 2018; 14(13): 1261-71.
- 20-Dalan B, Timirci-Kahraman O, Gulec-Yilmaz S, Altinkilic EM, Duman S, Ayhan H, et al. *Potential Protective Role of SDF-1 and CXCR4 Gene Variants in the Development of Dementia*. Psychiatr Danub 2020; 32(1): 92-6.
- 21-Zheng Q, Shuai X, Ye Y, Jin Y, Jiang N, Chen X, et al. *The Role of Polymorphisms of Stromal-Derived Factor-1 and Cxc Receptor 4 in Acute*

- Myeloid Leukemia and Leukemia Cell Dissemination. Gene 2016; 588(2): 103-8.
- 22-Lee YL, Kuo WH, Lin CW, Chen W, Cheng WE, Chen SC, et al. *Association of genetic polymorphisms of CXCL12/SDF1 gene and its receptor, CXCR4, to the susceptibility and prognosis of non-small cell lung cancer. Lung cancer (Amsterdam, Netherlands)*. 2011;73(2):147-52.
- 23-Derakhshan R, Arababadi MK, Ahmadi Z, Karimabad MN, Salehabadi VA, Abedinzadeh M, et al. *Increased Circulating Levels of SDF-1 (CXCL12) in Type 2 Diabetic Patients are Correlated to Disease State but are Unrelated to Polymorphism of the SDF-1 β Gene in the Iranian Population*. Inflammation 2012; 35(3): 900-4.
- 24-Dhamodharan U, Viswanathan V, Krishnamoorthy E, Rajaram R, Aravindhan V. *Genetic Association of IL-6, TNF-A and SDF-1 Polymorphisms with Serum Cytokine Levels in Diabetic Foot Ulcer*. Gene 2015; 565(1): 62-7.
- 25-Rizvi S, Raza ST, Mahdi F, Singh SP, Rajput M, Rahman Q. *Genetic Polymorphisms in KCNJ11 (E23K, Rs5219) and SDF-1 β (G801A, Rs1801157) Genes are Associated with the Risk of Type 2 Diabetes Mellitus*. Br J Biomed Sci 2018; 75(3): 139-44.
- 26-Yin Q, Sun K, Xiang X, Juan J, Cao Y, Song J, et al. *Identification of Novel CXCL12 Genetic Polymorphisms Associated with Type 2 Diabetes Mellitus: A Chinese Sib-Pair Study*. Genetic Testing and Molecular Biomarkers 2019; 23(7): 435-41.
- 27-Cai C, Wang LH, Dong Q, Wu ZJ, Li MY, Sun YH. *Association of CXCL12 and CXCR4 Gene Polymorphisms with the Susceptibility and Prognosis of Renal Cell Carcinoma*. Tissue antigens 2013; 82(3): 165-70.
- 28-Işman FK, Kucukgergin C, Daşdemir S, Cakmakoglu B, Sanli O, Seckin S. *Association Between SDF1-3'A or CXCR4 Gene Polymorphisms with Predisposition to and Clinicopathological Characteristics of Prostate Cancer with or without Metastases*. Mol Biol Reports 2012; 39 (12): 11073-9.

Association of CXCL12 and CXCR4 Genes Polymorphism with Proliferative Diabetic Retinopathy in Diabetic Patients

Saba Gharibi^{1,2}, Shiva Aghaei³, Ensieh Shahvazian⁴, Mohammad Bagher Mahmoodi⁴, Mohammad Hossein Sahami-Fard¹, Parisa kolahdouz¹, Ehsan Farashahi Yazd³

Original Article

Introduction: Patients with diabetes are prone to develop complications related to the retina. So far, several genes have been reported in connection with the progression of retinopathy, and a group of these genes is genes involved in angiogenesis. CXCL12 and CXCR4 genes are among the most important genes in this path, which have been less studied and investigated. The aim of this study was to determine the relationship between polymorphism of CXCL12 (rs1801157) and CXCR4 (rs2228014) genes and the risk of proliferative diabetic retinopathy in the population of Yazd City.

Methods: In the present case-control study, rs2228014 and rs1801157 polymorphisms were investigated among 103 patients with diabetes in two groups, case and control. In this study, the control group included 49 diabetic patients who did not show retinopathy complications, and the case group consisted of 54 diabetic patients with proliferative retinopathy complications. The Genotyping of rs2228014 polymorphism was examined by ARMS-PCR method and rs1801157 variant by RFLP-PCR technique. The statistical analysis of data was conducted using SPSS software version 16 and chi-square test.

Results: Our results represented no association among the rs1801157 and rs2228014 polymorphisms and the risk of proliferative diabetic retinopathy ($P>0.05$).

Conclusion: This study did not confirm association of the rs1801157 and rs2228014 polymorphisms with proliferative diabetic retinopathy and further studies are required to investigate the correlation of polymorphisms of interest with PDR.

Keywords: Proliferative Diabetic retinopathy, Polymorphism, CXCL12 · CXCR4.

Citation: Gharibi S, Aghaei SH Shahvazian E, Mahmoodi M.B, Sahami-Fard M.H, kolahdouz P, Farashahi Yazd E. Association of CXCL12 and CXCR4 Genes Polymorphism with Proliferative Diabetic Retinopathy in Diabetic Patients. J Shahid Sadoughi Uni Med Sci 2022; 30(7): 5032-41.

¹Department of Medical Genetics, Shahid Sadoughi University of Medical Sciences and Health Services, Yazd, Iran.

²Diabetes Research Center, Shahid Sadoughi University of Medical Sciences, Yazd, Iran.

³Stem Cell Biology Research Center, Yazd Reproductive Sciences Institute, Shahid Sadoughi University of Medical Sciences, Yazd, Iran.

⁴Research and Development Division, Roje Technology, Yazd, Iran.

*Corresponding author: Tel: 09132583056, email: ehsanfarashahi@ssu.ac.ir